

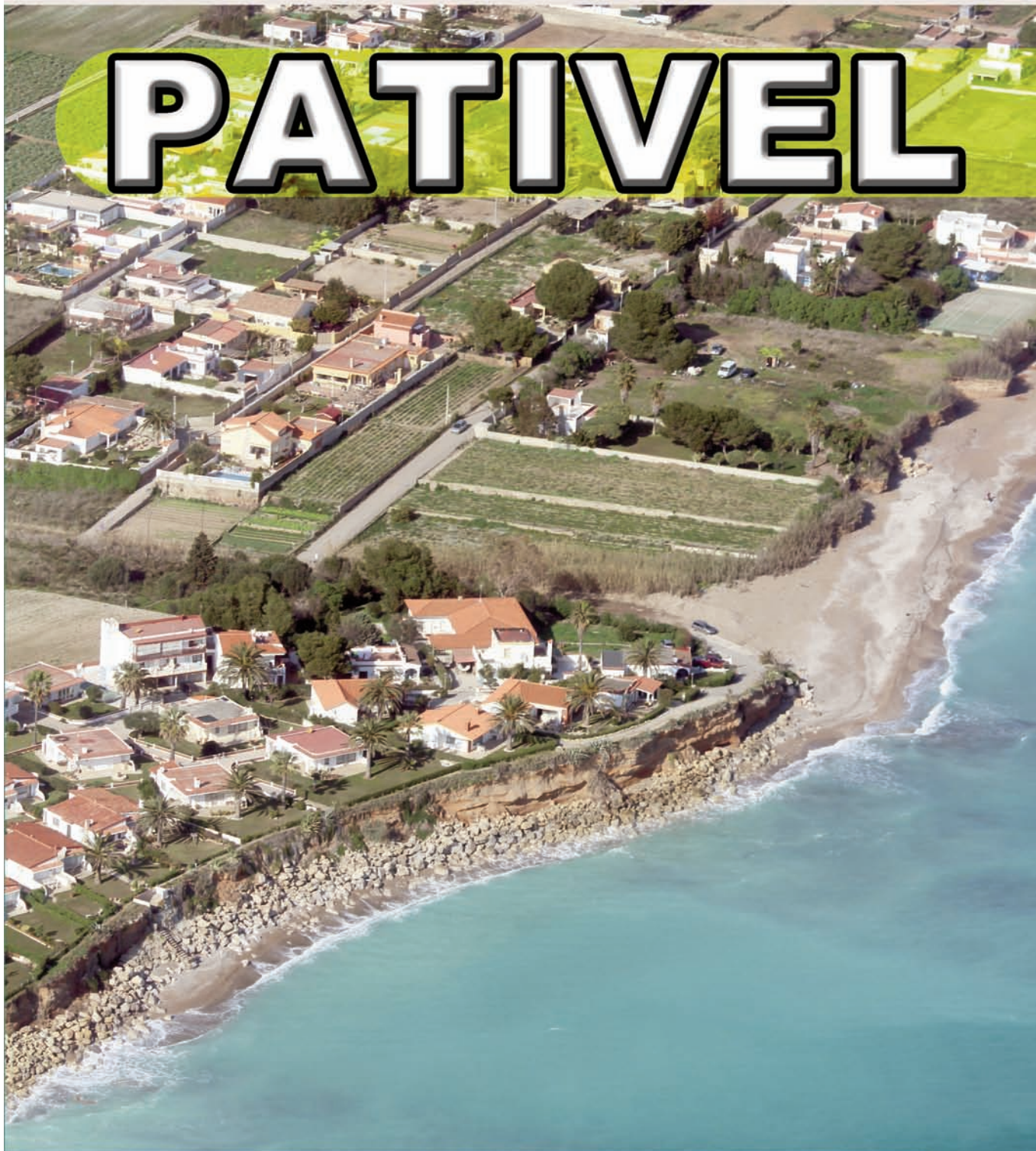
setmanari d'informació general i cultural

Any XXIV
Número 1.134
18 maig 2018

1'70 euros

la veu de Benicarló

PATIVEL

Pagaran justos per pecadors?

FUTBOL: VÍCTOR ESBRÍ PENJA LES BOTES

1134

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

COMPENSACIONS PEL PATIVEL

S'han acabat els usos abusius del litoral valencià. Així, a priori, és el primer que podem concloure de l'aprovació del PATIVEL (Pla d'Acció Territorial de la Infraestructura verda del Litoral). A partir d'ací les interpretacions dependran de l'afectació segons si eres propietari de sòl en eixa zona, si eres una empresa que està dins del seu límit d'acció, si eres ajuntament, si eres proteccionista, si eres un simple ciutadà, si eres... Com veiem, la interpretació de l'afectació variarà en funció de premisses, en molt casos, particulars. Suposem que per això Conselleria ha fet el que ha fet, fent una mena de punt i final, o punt de sortida, segons com es mire, al que ha de ser el futur del nostre litoral.

Hi ha una cosa que estava clara, s'havia de fer ratlla i creu a l'afany especulatiu provocat per la política de permissivitat descontrolada que va deixar fer el PP i al

desgavell posterior que va provocar la bombolla immobiliària. Fet aquest incís, està clar que el Pativel és trencador i a prioritzat la protecció per davant d'altres interessos. I ací és on trobem a faltar una mica de flexibilitat en les seues apreciacions atés que no és igual l'afectació en una zona que ja s'ha menjat l'especulació urbanística i una zona on, ben corresponsabilitzada, pot donar molt més del que ara, suposadament, es donarà. La qüestió està en saber conjuminar tots els interessos que ací hi ha damunt la taula sense malmetre el desenvolupament urbanístic de les poblacions afectades. I és que tal com ara queda la cosa, aquells que en el seu moment van fer, literalment, el salvatge amb la nostra línia de costa sense cap tipus de mirament, ara són els més beneficiats. A ells les retallades d'aquest Pla no els afectarà perquè moltes de les seues infraestructures desestabilitzadores del litoral ja les tenen consolidades i pagades amb els diners de tots, tot el contrari dels que tenen verges els seus trams litorals i ara veuen que tenen restringits els seus usos i, a més, no reben cap compensació per matindre'l així.

Està clar que vistes les barbaritats que s'han fet al nostre litoral l'actuació sí, o sí, era prioritària o acabaríem carregant-nos-el. Però això no lleva la injustícia del fet anterior. Ja seria hora de carregar econòmicament les conseqüències de les males actuacions damunt dels que han fet els estralls a la costa i solidaritzar-se, econòmicament i socialment, amb els que han contribuït a mantenir-nos-la.

Segur que així alguns polítics i especuladors s'ho pensarien abans d'actuar...

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: una carxofa tendra, ben torrada, amb el rajolí d'oli i el polsí de sal, com ens agrada ací, perquè la puga degustar amb tranquil·litat ara que ha penjat les botes, a Victor Esbrí, jugador del CD Benicarló. El seus 24 anys defensant l'escut del Benicarló ben bé s'ho mereixen. Enhorabona!

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL-LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Conferència: **YAYO HERRERO**

"Propostes ecofeministes per a un món sostenible"

Benicarló, 18 de maig de 2018
20:00 h. Edifici Gòtic - c/ Major, 11

Foto: revista opcions.org

7é Drets lingüístics

Dóna suport als mitjans de comunicació en la nostra llengua. Consumeix béns i productes etiquetats en valencià.

Amb el suport de:

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4 info

La informació que es multiplica

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassó

www.3x4.info

La calamanda

benicarló al dia
diario digital de benicarló

PATIVEL, CREU I RATLLA AL LITORAL VALENCIÀ

text REDACCIÓ

L'aprovació del PATIVEL ha resolt les al·legacions que en el seu dia va presentar l'ajuntament de Benicarló. El consistori va demanar l'exclusió de sectors (PAI) que ja tenen iniciada la seua tramitació. També va considerar el consistori que el PATIVEL no té sentit per l'elevada consolidació de la franja litoral, alhora que es va demanar que es permeta rehabilitar usos en la N-340, i evitar limitar la implantació de càmpings. També van al·legar reduir el S1 i S2 en el risc geomorfològic, perquè els terrenys afectats per aquest risc, a priori, no formen part de la Infraestructura Verda. A més, les al·legacions es pronuncien sobre un conjunt de qüestions de tipus general i jurídic. En aquest sentit, des de l'ajuntament s'assegura que no s'han tingut en compte altres projectes en la zona com el "corredor verd del litoral", entre uns altres. També s'afirma que la minimització d'impactes serà inviable en aquesta zona per l'excessiva consolidació.

L'alcaldeessa, Xaro Miralles, va recordar que «Benicarló és el municipi que compta amb més metres quadrats afectats pel Pla en tota la Comunitat Valenciana» i que «són més de 2 quilòmetres de costa els afectats, és a dir, més de la meitat del nostre litoral».

LA RESOLUCIÓ DE LES AL·LEGACIONS

L'administració autonòmica assegura que els terrenys afectats pel PATIVEL "posseeixen valors territorials, ambientals, culturals, productius, paisatgístics, etc., que els fan mereixedors de protecció i conservació activa, tal com consta en la memòria justificativa del pla". Pel que fa a la seua situació jurídic urbanística "consta informe de l'Advocacia de la Generalitat analitzant totes les casuístiques possibles per a regular l'abast del PATIVEL en aquesta matèria, per tant no s'accepten aquestes al·legacions".

Pel que fa a l'adaptació d'aquests sectors al règim transitori, "no s'accepta per la seua actual situació jurídic urbanística, diferent a la dels sectors inclosos en aquest règim". Es desestima a més l'afirmació que no s'han tingut en compte altres projectes verds en el litoral, "ja que el PATIVEL desenvolupa la ETCV, on apareixen els citat projectes". De fet, el primer programa de paisatge que s'ha adjudicat ha sigut el del front litoral que discorre entre Vinaròs i Benicarló. en relació a la possibilitat de rehabilitar usos en la N-340, "aquests s'hauran d'adaptar a les determinacions del PATIVEL".

Respecte de l'elevat grau de consolidació, el PATIVEL "permet aquestes rehabilitacions sempre que els usos i activitats siguuen compatibles amb el PAT i s'engeguen instruments relacionats amb la minimització d'impactes en el sòl no

ve de la p gina anterior

urbanitzable". S'han acceptat les al·legacions que manifesten l'adaptació a límits recognoscibles, ajustant la línia de 500 metres a la N-340, en ser aquest un límit molt clar per a facilitar la gestió d'aquests sòls. S'ajusta, a més, el sòl de tipus 1 en l'àmbit de la rambla de Cervera perquè "la perillositat de la inundació geomorfològica no forma part, a priori de la Infraestructura Verda, excepte estudi detallat de la inundabilitat de la zona que ho justifique".

LA PLATJA DE POVET

Els terrenys que van des del port de Benicarló fins a la rambla de Cervera estan integrats en el sector de sòl programat i ja parcialment urbanitzat en l'actualitat POVET 1. D'acord amb la sol·licitud formulada per l'Ajuntament en la seua al·legació, aquests terrenys "passen a formar part del tram 10 Benicarló 2, per tractar-se de l'extensió, en execució, del casc urbà de

Benicarló". Tècnicament, segons assegura la conselleria, no existeixen impediments per a integrar aquest sector en el tram 10, sent aquesta redelimitació compatible amb els criteris d'empleats per a segmentar i catalogar els trams de costa.

EL PATIVEL

El Ple del Consell ha aprovat el Pla d'Acció Territorial de la Infraestructura Verda del Litoral de la Comunitat Valenciana, PATIVEL, i el Catàleg de Platges de la Comunitat Valenciana. El nou PATIVEL té com a objectiu principal la protecció i conservació activa dels espais litorals lliures d'edificació més valuosos, així com garantir la connectivitat ecològica i funcional de la mar amb l'interior; evitar consolidats urbans i barreres urbanes que deteriorenen el litoral i millorar la qualitat de l'espai edificat per a ser més competitiu pel que fa a les noves demandes turístiques.

En concret, el PATIVEL proposa la conservació activa de més de 7.500 hectàrees de terreny d'elevada qualitat ambiental, territorial i paisatgística, distingint dues categories principals: el sòl no urbanitzable de protecció del litoral (fins als 500 metres des de la ribera del mar, terra dins), i el sòl no urbanitzable de reforç del litoral (des dels 500 fins als 1.000 metres des de la ribera de la mar).

Per províncies, el sòl preservat és aproximadament de 2.500 hectàrees a Castelló; 2.900 a Alacant i aproximadament 2.100 a València, una xifra lleugerament inferior a les de Castelló i Alacant atés que ja compta amb el front litoral protegit de l'Albufera.

Aquest pla, lluny de retallar el creixement urbanístic del litoral, busca conservar i posar en valor els sòls més valuosos de la costa, al mateix temps que els manté com a espais oberts o zones verdes dels municipis costaners, la qual cosa contribueix a millorar la qualitat dels seus teixits urbans. Açò sí, el Pla d'Acció Territorial

deixa sòl en la zona litoral per a satisfer les demandes raonables d'aquests municipis a mitjà i llarg termini.

ACTIVITAT ECONÒMICA I RESPECTE ALS VALORS AMBIENTALS I TERRITORIALS

El PATIVEL possibilita usos que compatibilitzen l'activitat econòmica amb el respecte als valors ambientals i territorials. Per exemple, en sòl no urbanitzable de protecció del litoral (tipus 1) es permeten activitats, infraestructures i dotacions públiques que hagen d'implantar-se necessàriament en aquest espai, i la rehabilitació de les edificacions per a usos terciaris com a restauració, cultura, allotjament. Pel que es refereix a l'activitat agrícola, s'estableixen uns paràmetres màxims per a les seues instal·lacions.

En els sòls de tipus 2 (els no urbanitzables de reforç del litoral, de 500 a 1.000 metres) es podran implantar hotels amb encant amb baixa ocupació de parcel·la i ambient rural, usos esportius oberts, càmpings amb certificat de sostenibilitat, dotacions assistencials, etc, sempre garantint la continuïtat ecològica i funcional dels ecosistemes.

També l'activitat agrícola està permesa, amb les determinacions de la legislació del sòl no urbanitzable de la Llei d'Ordenació del Territori, Urbanisme i Paisatge (LOTUP). Tots els sòls de tipus 1 i 2 podran incorporar-se als mecanismes de gestió urbanística, ser obtinguts gratuïtament i passar a formar part de la xarxa primària de zones verdes del planejament municipal.

Així mateix s'eviten els creixements en pendents elevats i s'estableix la necessitat de mantenir la qualificació de zones verdes pròximes al mar en els espais urbans i la necessitat d'un informe d'integració paisatgística per a tots els instruments de desenvolupament urbanístic i ratificador en els primers 500 metres de costa.

En les seues disposicions transitòries, el PATIVEL regula també un règim específic d'increment de l'índex màxim de creixement de sòl de l'Estratègia Territorial per a afavorir l'activitat hotelera en els municipis de costa, en ser una aposta decidida d'aquest pla l'ordenació del territori per a afavorir un turisme de qualitat.

ve de la p gina anterior

A més, es regula un règim transitori per a terrenys amb valors, però amb programes d'actuació aprovats, que de ser desclassificats posarien en perill la sostenibilitat econòmica del PATIVEL. Aquests sòls hauran de desenvolupar-se a curt termini, ja que en cas contrari passarien a ser sòls regulats com a sòls 1 o 2 del PATIVEL.

D'altra banda el PATIVEL garanteix als propietaris d'edificacions unifamiliars disseminades en situació irregular el dret a la seua regularització a través de procediments d'integració paisatgística i disminució de l'impacte ambiental, com el control dels abocaments irregulars d'aigües fecals.

D'aquesta manera, els propietaris de les mateixes podran seguir fent ús d'aquestes edificacions sempre que eviten els perjudicis que causen al medi ambient.

PROCÉS PARTICIPATIU

El pla ha tingut un procés de participació exhaustiu, amb aproximadament 50 jornades informatives. També s'han rebut un gran nombre d'al·legacions i propostes (més de 4.000 escrits), de les quals s'ha estimat totalment o parcialment el 42 %.

Com a novetat s'ha sol·licitat un dictamen a la Universitat d'Alacant per a validar la bondat científica del PATIVEL, tant la seua metodologia com a efectes positius sobre el territori.

Cal destacar, finalment, que el PATIVEL inclou una memòria econòmica basada en un informe de l'Advocacia de la Generalitat, que acredita que durant la seua tramitació s'han seguit criteris de respecte als drets patrimonialitzats pels propietaris de sòl, respectant en tot moment els criteris del Tribunal Suprem sobre aquest tema, en ser la seguretat jurídica una de les prioritats bàsiques en la tramitació d'aquest pla.

A més, també arplega el disseny d'una Via Litoral, junt al mar, des de Vinaròs fins a Pilar de la Horadada, per a la mobilitat no motoritzada, i que es concreta a través dels Programes de Paisatge del Litoral, dels quals s'han presentat els quatre primers: Litoral de Vinaròs-Benicarló, l'Albufera, Gandia-l'Auir i Elx-Alacant, des del Saladar d'Aigua Amarga fins al Clot de Galvany.

CATÀLEG DE PLATGES DE LA COMUNITAT VALENCIANA

El Catàleg de Platges de la Comunitat Valenciana, que forma part del PATIVEL, té com a objecte la delimitació dels trams naturals i urbans demandats per la legislació bàsica de costes, així com l'establiment d'uns criteris generals per als usos i activitats a implantar en el domini públic marítim-terrestre desenvolupant la legislació bàsica de l'Estat en matèria de costes.

Per a tot açò s'han delimitat 90 trams de platja natural

dividida en categories 0, 1, 2 i 3, en funció de les majors restriccions d'usos i activitats, 20 en la província de Castelló, 30 en la de València, i 40 en la d'Alacant; i 129 trams de platges urbanes, categories 1 i 2, 34 a Castelló, 31 a València i 64 a Alacant.

En els trams naturals es regula un elevat nivell de protecció, autoritzant únicament les activitats que siguen indispensables o estiguen previstes en la normativa aplicable. En les platges urbanes es regula l'ocupació i ús dels seus trams de manera que es garantisca una adequada prestació de serveis compatible amb l'ús públic.

En funció dels requeriments i la presència d'hàbitats, flora o fauna, es regulen les activitats permeses en les platges naturals, així com els seus períodes d'exclusió temporal, sempre amb la salvaguarda de les necessàries funcions de seguretat i salvament marítim i la neteja de les platges en períodes que no comprometen els valors protegits pel Catàleg.

VALOR DEL LITORAL DE LA COMUNITAT

El litoral és un dels actius territorials més valuosos de la Comunitat, atés que alberga més del 15 % del PIB i més del 85 % del Valor Afegit Brut, VAB, turístic. Acull 10 Parcs Naturals, 23 Llocs d'Interès Comunitari, el 90 % de les zones humides catalogades i la major part del sòl d'elevada capacitat agrària. Més del 80 % de la població valenciana viu a menys de 10 quilòmetres de la costa i és l'espai que la ciutadania més utilitza.

No obstant açò, malgrat la seua vàlua, és un territori molt fràgil i amenaçat per una gran pressió sobre els seus recursos naturals i, de manera especial, sobre el sòl. Des de 1990 i fins a 2007 (fi de la bombolla immobiliària) el sòl per a l'activitat urbanitzadora i constructora ha crescut més de tres vegades l'increment poblacional registrat en els municipis litorals.

Aquesta deterioració del litoral, reconegut per la Unió Europea i per les organitzacions no governamentals més importants, ha hipotecat greument aquest territori, deixant-ho en mans de les forces del mercat, la qual cosa significa que en menys de 20 anys el segellat de sòl del litoral, amb l'excepció dels parcs naturals, seria total, produint un menyscapse irreversible dels seus valors ambientals, territorials i paisatgístics.

SANT ANTONI 2019 SE CELEBRARÀ EN CAP DE SETMANA

text CSADB

La Confraria de Sant Antoni informa que a partir del 2019, la celebració de la festa es traslladarà al cap de setmana. Així, la propera festa de Sant Antoni tindrà lloc el cap de setmana posterior a la festivitat del 17 de gener, amb l'objectiu de que encara més públic pugui disfrutar d'esta festa benicarlanda tan arrelada entre la població i que compta amb la Declaració de Festa d'Interès Turístic Provincial.

La decisió de la modificació de la data de celebració de la festa de Sant Antoni ha estat aprovada pels actuals majors. Des de la Confraria, expliquen que "el canvi de passar la festa al cap de setmana ha estat consensuat entre els membres de la confraria, valorant les diferents opinions dels cavallistes i també compta amb el recolzament del consiliari de la confraria i del propi Ajuntament de Benicarló. El que pretenem amb este canvi és fer més gran encara la festa i obrir-la, per a que més gent pugui disfrutar-la en el cap de setmana".

Amb este canvi de data, el divendres 18 de gener serà la cremà del dimoni i la primera cavalcada, mentre que el dissabte 19 de gener es farà la missa en honor al sant, benedicció d'animalets i la segona cavalcada.

La confraria de Sant Antoni informa que en la roda de premsa de presentació del llibret, que té lloc a finals de novembre, es donaran més dades sobre este canvi, així com de la Festa 2019.

AJUDA A LES FALLES I LA FESTA DE LA CARXOFA

text NAT LIA SANZ

La Diputació de Castelló ha activat l'oferta d'un total de 355.000 euros en tres línies d'ajudes per a reforçar l'oferta turística dels municipis, després de la publicació en el Butlletí Oficial de la Província (BOP) de les bases per a la concessió de subvencions dirigides a la contractació d'informadors especialitzats, al foment de les festes d'interès turístic i per a l'adaptació dels establiments a les exigències dels visitants cicloturistes.

Pel que fa a la primera de les línies, la institució provincial dotarà als ajuntaments amb 225.000 euros la seua línia de subvencions perquè els consistoris puguen contractar informadors turístics, un respatler que durant el passat any va permetre la contractació d'informadors turístics en un total de 30 municipis. Entre els objectius d'aquesta iniciativa es troba, segons assenyalen des de

la Diputació, donar suport als pobles més xicotets, que no disposen de recursos propis, per a poder donar un servei de qualitat als visitants.

D'altra banda, el BOP ha publicat recentment les regles del joc que regiran perquè els ajuntaments de municipis que compten amb festes declarades d'interès turístic puguen optar al paquet de subvencions de 90.000 euros aprovat per la institució provincial.

En aquest sentit, el president de la Diputació, Javier Moliner, ha assegurat que «la iniciativa s'emmarca en l'objectiu de desestacionalitzar el turisme i fer-ho una oportunitat econòmica i laboral per als pobles durant tot l'any». Entre els consistoris que opten a aquestes ajudes s'expliquen el de Castelló, amb les festes de la Magdalena, però també altres convocatòries com les de l'Entrada de Bous i Cavalls de Sogorb, el Carnestoltes de Vinaròs, Sant Antoni de Forcall, Sant Pere del Grau de Castelló, les Falles de Benicarló, la Festa de la Carxofa de Benicarló.

CICLE DE CONFERÈNCIES SOBRE MEDI AMBIENT

text AB

La Regidoria de Medi Ambient, amb la col·laboració d'Ecologistes en Acció, organitza el 3er cicle de conferències al voltant de l'ecofeminisme, el canvi climàtic i l'origen de l'univers. Les xarrades, que seran impartides per destacats científics i especialistes en medi ambient, se celebraran el 18 i 30 de maig i el 9 de juny.

El regidor de Medi Ambient, Ximo Bueno, i el representant d' APNAL-Ecologistes en Acció, Quique Luque, han presentat el 3er cicle de conferències sobre medi ambient, que enguany estaran centrades en l'ecofeminisme, el canvi climàtic i l'origen de l'univers.

Bueno ha explicat que «organitzem de nou aquest cicle de conferències mediambientals per tal de ser una plataforma de reflexió sobre la problemàtica mediambiental i canvi climàtic». «Aquestes conferències no són una qüestió ideològicament inculcadora, sinó més bé per a fer reflexionar i prendre consciència de l'estat del planeta», ha remarcat el regidor.

El cicle començarà divendres 18 de maig a l'Edifici Gòtic amb «Propuestas ecofeministas para un mundo sostenible», a càrrec de Yayo Herrero, un «referent europeu en temes de feminisme, educació i justícia, una persona multidisciplinària», com l'ha definit Luque. La segona de les conferències, programada per al dimecres 30 de maig al saló d'actes de la Fundació Caixa Benicarló, es titula «Crisi

energètica, crisi ecològica i crisi ambiental: les veritables crisis del nostre temps», a càrrec d'Antonio Turiel, un científic i divulgador del Consell Superior d'Investigacions Científiques (CSIC) referent en temes de crisi energètica i canvi climàtic «una primera espasa de la divulgació científica», ha remarcat Luque. Per últim, la tercera conferència que s'ha programat a Benicarló és «Del no-res a la vida: l'origen de l'univers humà i dels éssers vius», impartida per Conxi Rodríguez-Prieto i que es durà a terme dissabte 9 de juny a l'Edifici Gòtic. Com ha destacat Luque, «Rodríguez-Prieto és doctora en biologia marina, divulgadora científica i una autèntica apassionada de l'origen de l'univers». Totes les conferències estan programades per a les 20.00 hores.

CANCEL·LACIÓ D'ALGUNES CLASSES DELS PROFESSORS DEL CONSERVATORI

text Juan Carlos Chiva i Marc Borràs.

Perquè estigui tot més clar, farem una "reconstrucció dels fets". Al mes d'octubre se'ns ofereix una ampliació del contracte (d'un 25% a un 50% de jornada). Com que aquesta no es pot fer d'avui per a demà, acordem fer hores extraordinàries durant dos mesos, mentre duren els tràmits de l'ampliació.

A desembre tenim una conversa amb les regidories d'educació i de recursos humans. Allí ens diuen que al mes de gener es te previst fer una modificació de l'RPT i així, es podria dur a terme l'ampliació, però estaven pendents d'un informe extern previ. Passa gener, febrer i març.

Bé, a finals del mes de març es fa un ple on s'aprova l'RPT, però nosaltres seguim sense notícies. Quan aconseguim tenir una conversa amb el tècnic de recursos humans, se'ns diu que ja es podria dur a tràmit l'ampliació, però que, no se'ns pot assegurar que així sigui. A tot això, nosaltres vam deixar altres llocs de treball a l'octubre, i hem estat fent hores extra durant 6

mesos. A part de la pèrdua considerable de condicions laborals que això comporta, encara no hem rebut cap remuneració. Arribats a aquest punt, més o menys a mitjans d'abril, contactem amb l'alcaldesa i li comuniquem que nosaltres, a partir del mes de maig, ja no firmarem més hores extres, ja que se'ns va prometre una ampliació del contracte. L'alcaldesa ens diu que ho parlaria amb la regidora de RRHH per a donar una solució, ja que estant aprovat pel ple no deuria haver inconvenients. Tal com vam quedar, nosaltres al mes de maig ja no firmem més hores, i tampoc tenim notícies de l'ajuntament. A conseqüència d'això, els alumnes es queden sense classes i l'AMPA fa un escrit a l'ajuntament amb les signatures dels pares/mares/tutors dels alumnes afectats demanant que es solucioni. Quan l'ajuntament rep aquesta queixa, contacten amb el director del conservatori, qui ens comunica que la regidora de recursos humans es posaria en contacte amb nosaltres per tal de resoldre el problema. Per falta de notícies, som nosaltres qui establim el contacte i concertem una cita, que posteriorment ens cancel·la per motius personals.

La situació és aquesta. Esperem i desitgem que es solucioni tot com més aviat millor.

SARA HERRERO GILABERT, REINA DE LES FESTES PATRONALS 2018

text NAT LIA SANZ

fotos JES S MAESTRO

Sara Herrero Gilabert, representant del Club Escacs Benicarló, és la reina de les Festes Patronals 2018.

L'acte d'elecció es va celebrar dissabte en un Auditori Municipal Pedro Mercader ple fins a la bandera. L'acte va començar amb el comiat de la Reina i dames del 2017, que van pujar a l'escenari entre els aplaudiments afectuosos del públic assistent a l'acte. Alba Rico, Reina del 2017, va pronunciar un sentit discurs de comiat. Després d'acomiar a la seua cort d'honor, ella era l'encarregada de rebre a les noves components de la cort del 2018. Les joves són Meritxell Melet Arin (Amics dels Cavalls de Benicarló), Andrea Najarro Armengol (Peña El Barranquet), María Oller Rueda (Club Colombófilo Missatger Benicarló), Andrea Ferrer Fernández (Orquestra Clàssica Benicarló), Verónica Ferrón Najarro (Casa d'Andalusia Benicarló) i Rosa Cerdà Sorlí (Dama Popular). Pel que fa a la cort infantil, les representants seran Lucía Ancosta Vallés, Lucía Mejias Soriano, Adriana Beltrán Barba i Claudia Morera Castell. La Dulcinea, representant dels turistes de la

ciutat, serà Ana Isabel Roca Cervera, procedent de la població de Catí. Enguany no va caldre realitzar un sorteig per a triar a la reina, ja que Sara va ser l'única candidata. La jove té 17 anys i estudia segon de Batxillerat a La Salle. L'acte també havia de servir per a conèixer la imatge que il·lustraria les Festes Patronals, el concurs de les quals ha quedat desert. És per açò que s'ha encarregat un cartell a MRPRO, que servirà també de portada per al llibre oficial dels festejos. Les Festes en honor a Sant Bartomeu tindran lloc del 17 al 26 d'agost.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

textLA COLLA DE TAFANERS

Jo denuncio, tu denuncies, ell denuncia...

Mireu, pel que sembla el web aquell de la denúncia anònima que tan generosament va instal·lar el PP al servei de les persones de bé perquè qui volguera denunciara, anònimament i sense cap molèstia, l'adoctrinament a les aules, ha acabat amb l'error més freqüent de la xarxa: el HTTP 404 Not Found. Sí, això mateix! Als populars valencians també els passa això que no troben la pàgina creada. Clar, el que no et diu el sistema és si la pàgina en qüestió no s'ha trobat perquè s'ha perdut realment en l'alta mar de la xarxa o perquè els mateixos populars li han llevat el pedral i l'han deixada perdre. Pel que hem pogut saber, tot apunta que després de «l'allau de denúncies» que hi van ingressar en el temps que va estar oberta, el partit s'ha vist desbordat i impossible de gestionar una tal marea d'adoctrinament a les aules valencianes i ha hagut de tancar-la atés que no tenia prou fiscals a qui enviar-les. O això, o havia de convocar més places al sistema judicial i, és clar... De tota manera, sembla ser que el partit de Ciudadanos (o Ciudadanos, que diu un amic nostre...) ha volgut agafar el testimoni dels *populares valencianos* en veu del seu diputat estatal Toni Cantó, però fins i tot el PP se n'ha donat vergonya de donar-li suport i l'han criticat atenent que la idea ja estava passada. No ens estranyaria que patentaren ara els senyals d'adoctrinament. Els de la religió catòlica també? Ah, no, que l'Església no adoctrina a les aules! En el seu cas es deu dir proselitisme.

El web del PP contra l'adoctrinament en les aules desapareix

La campanya que ha llançat el PP contra els professors en les aules es troba amb el típic error 404 de pàgina no trobada

Deixalles al carrer

Canviem de tema però només una miqueta, perquè es veu que nosaltres no sabem adoctrinar prou des de les nostres miserables dos pàgines i ací estem una altra vegada predicant en el desert perquè alguna gent deixa de ser tan disjecta i no diposita els seus trastos al carrer. I

és que, últimament, no donem l'abast de tanta imatge que ens envien amb elements que, a força de vore'ls, ja semblen formar part del mobiliari urbà. Mireu, sense anar més lluny, aquesta setmana ens hem trobat que al costat d'un dels contenidors de la brossa que hi ha a l'avinguda del Papa Luna li havien aparegut, com uns bolets, unes quantes caixes de cervesa. Sí,

caixes de cervesa, però per a ser exactes... buides. No sabem si al carrer, o pels voltants en alguna casa, devia haver festa grossa, però amb sis caixes de cervesa segurament devien anar tots tan contents que encertadament van decidir llançar les botelles al contenidor verd i comportar-se com Déu mana... una estona. Després ja no van poder trobar el de color groc per deixar-hi el plàstic. És el que porta anar més content del que toca, a fer el que a casa teua no faries. No els llevarem una part de raó al fet que estan els de la neteja per a llevar el que sobra i, fins i tot, per què no, si volen, els podrien demanar que decoraren els voltants dels contenidors amb banderetes i altres sobrants i fer allí el seu karaoke particular. Que voleu que us diguem, i de camí, algun dels vàters sobrants que també han campat per les aquestes pàgines. Diuen que fa uns anys s'ensenyava l'assignatura d'urbanitat... quins temps aquells en què amb un calbot ho apanyaven tot... Mireu què ens han fet dir!

Modes tòxiques a Sant Gregori

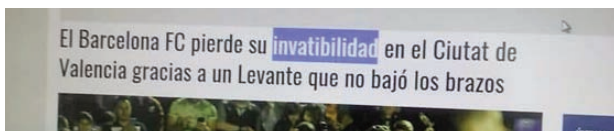
Quina una se'n va muntar la setmana passada a Sant Gregori amb les «famoses» escumes d'esprai eixes que els xiquets porten tants anys tirant-se a manta mentre es xopen. Doncs clar, resulta que els pots d'esprai (almenys els que enguany venien), no

ve de la pàgina anterior

tenen prohibit un ús decoratiu però no estan fets perquè la gent es llance l'escuma al damunt amb la possibilitat que toque alguna part del cos sensible, com poden ser els ulls. I ja tenim el «fandango» muntat perquè va haver un bon grapat de xiquets que van haver de ser atesos per irritacions als ulls després que els hi entrara l'escuma en qüestió. Està clar que ningú es llig el prospecte dels pots, i menys els xavals que només pensen a passar-s'ho bé, ara, les autoritats, i no estem ací parlant de les locals només, les autonòmiques i també les estatals haurien d'haver fet bé la seua faena i no deixar vendre aquest producte en fires que no són precisament de decoració. O almenys avisar les autoritats locals que aquest tipus de producte ben bé podria, si se'n fa un ús no responsable, ser susceptible de provocar aquesta mena de reaccions. Tanta cura que moltes vegades tenen els seus inspectors de mirar si falta un paper, una factura, o aneu a saber quina altra xorrada, i se'ls oblidada el més important, que és vetlar perquè certs productes no estiguen a l'abast de qui no té consciència de quin és el seu ús correcte. Almenys ací, les autoritats locals, una vegada assabentats van actuar ràpidament i ja se sap que l'any que ve ja no es podran vendre aquestes escumes. Arran d'aquest incident, a nivell a autonòmic i/o estatal deuen haver fet alguna cosa? Què us jugueu que en qualsevol fira d'aquestes festes que se celebren pels pobles dels voltants ens tornem a trobar aquestes escumes? Som així de bons!

Titulars que fereixen la retina gramatical

A nosaltres ens ha passat i hem fet escarni de nosaltres mateixos i en aquest mitjà també els ha passat alguna vegada. Ens referim a allò de les errades ortogràfiques que, de vegades, ens trobem als titulars dels articles i que converteix els responsables en la riota de qui llig. Està clar que no és el mateix que et passe a l'interior de l'article que a tot un titular i, si és a la portada, aleshores has begut oli: la riota és poc! Doncs això, perquè vegeu que a tot el món li passen aquestes coses, ací en teniu una d'aquelles que fan mal a la vista, tot i que poden passar desapercebudes. El que passa en aquest cas concret és que s'ha fet una mena de mix, "nv", "invatibilidad", que acaba fent més que mal a la vista. I és que por molt "news" que siguen, i per molt que el Barça haja perdut la seua "imbatibilidad" (en castellà) o imbatibilitat (en

valencià), s'ha de revisar el que s'escriu perquè si no, passa el que passa. Nosaltres, per si de cas, cada vegada ho apliquem més. Tenim un traductor en línia i un de manual, en forma de tafaner avançat, amb paper i boli, que ens ho revisa tot. I encara així... De tota manera, ja tenim un traductor valencià que ja distingeix entre «Gambeta» i «Camarón». El Salt.usu.

Agressió a una farola

No sabem qui va ser ni tampoc com va ser. L'únic que sabem ben cert és que els municipals van haver de posar la cinta corresponent perquè la pobre farola va quedar col·lorçada. Quan ens van enviar la imatge, no sabíem si era que estaven veient una nova moda d'art al carrer o que realment algú s'havia estampat contra la farola i l'havia deixada tal com podeu observar. Tenint en compte que el carrer de la Mar és de pujada, és de suposar que no pot ser un descuit d'eixos que tenim en aparcar fent marxa enrere: no veus la farola, allò que diuen que veus l'angle mort de l'espill retrovisor i... pam! La castanya avisa del xap que li has fet al vehicle. Per això, el descuit devia ser més important atés que se la van emportar de cara. L'ensurt devia ser bo si algú passejava en aquells moments per allí. En fi, suposem, que com en aquest poble són molt diligents ja la deuen haver apanyat. I si no és així, ja sabeu, un bon casc i bona vista... per si algun cotxe es despista. I això que a més de faroles hi ha arbres i pilones! Ja ni de vianant pots anar tranquil, que has de sortejar tota mena de tanques i bòldids.

Una endevinalla

Què és que es troba entre les herbes ben amagat, tirat al terra, que serveix per previndre accidents, al port de Benicarló, prop de la Mar Xica? La setmana que ve us en donarem resposta ben complida amb imatge inclosa per vore si alguna autoritat municipal, que sabem ens llegeix, resol l'enigma i torna l'objecte al seu lloc. No pot ser que totes les setmanes haguem de fer ací de revisors del terme. ¿No sé suposa que tenim personal que, suposadament, i disculpeu la redundància, se n'ocupa de controlar que tot estiga, com deien els militars, en «estricto orden de revista»? Doncs au, a aplicar-se toca! Ja n'hi ha prou de fer nosaltres la seua faena. Que nosaltres no cobrem!

MERDA (1)

text PÍO J. COLOM BOU

Nou de maig. Sant Gregori. 10.30 A. m. Caminant cap a l'ermita. Alguns metres davant de mi, una xica. Al seu costat portava, degudament lligat, un gos.

En un moment del recorregut, l'animal acatxa els seus quarts posteriors i tibe la cua, senyals inequívocues d'unes intencions que al momentet concreta.

Ràpidament la xica, que a l'efecte duia una bosseta de plàstic, amb perícia recull del terra el que el seu pelut amic havia depositat.

Havia sigut testimoni de primera mà del civisme d'aquella persona. Tant de bo tots els propietaris de gossos tingueren aquesta urbanitat i bona educació. Desgraciadament no és així.

I això és tot?. Doncs no. N'hi ha més. Ja vaig.

Al costat mateix del lloc on el gos va depositar ja hi havia un tros de merda que en el cul d'Anàs fóra delictu i en el de Caifàs també.

Era una merda d'equí marró, d'uns quatre-cents quilos de pes (l'equí, no la merda) de considerables dimensions (tots dos) i per el seu color i textura no havia de portar allí més de dues hores. Es preguntaran vostés com vaig poder saber-ho. Doncs bé, els puc dir que si bé al batxillerat sempre suspenia en geografia, treia excel·lents en merda.

Anem cap avant: juguem ara a imaginar qualificatius per dir-li a la xicoteta del començament

Moixigangues Zoómaques

de la història en l'hipotètic que no haguera recollit els excrements del seu gos. No cal parlar-ne. Quedaria ben coenta.

Bé, però: què passa amb el cavall? És que no té amo? Algú s'atreveix a qualificar d'incívic, maleducat o, simplement, marrà al propietari d'un cavall per no recollir les seues cagades? Per descomptat que no.

Als ensierros, hauria d'anar el propietari, o siga, el ramader, darrere de les seues vaques per a netejar el que caguen?. Per descomptat que tampoc!

Doncs per aquesta mateixa merda de tres, tampoc caldria desqualificar els propietaris de gossos que no porten les bossetes ad hoc o als que, portant-les, no les utilitzen.

Sí. En tots els casos es tracta simplement de merda però podem apreciar una gran diferència depenent de qui la caga. On és el misteri? Jo els ho dic. Tot depèn de si l'animal en qüestió forma, o no, part d'algun acte festiu, siga nacional, regional o local. En cas afirmatiu, l'animalot pot alleujar-se quan, on i en la quantitat que vulga amb total impunitat. És més, serà vist com una acció natural, simpàtica i en cap cas reprovable. En el supòsit contrari, els propietaris tindran el deure, què dic el deure, l'obligació, de recollir els excrements de les seues fidels mascotes, a risc de ser sancionats en algun cas i estigmatitzats socialment en tots els casos.

I fins ací per avui. Bona nit i molta merda.

FOTO: jesusmaestro.com

EL DELICTE D'ENSENYAR A PENSAR

text MARTA ESCUDERO

Portaveu del grup municipal Compromís-ERPv

Hem patit l'arraconament de l'assignatura de Filosofia, l'atac ferotge a l'ensenyança i dignificació del valencià, el qüestionament de l'escola pública. Pensàvem de fet, vist l'increment grotesc dels arguments absurds i les crítiques desbaratades, que la cosa ja no podia anar a més. Però ens equivocàvem. Ens esperava una nova caricatura de l'oposició del Partit Popular a la gestió de l'Educació per part del Govern del Botànic: la trista i vergonyosa campanya "No a l'adoctrinament a les aules» que posa una vegada més el focus d'odi polític en l'ensenyament, però fent un perillós pas més, posar en dubte la professionalitat dels docents.

La campanya, impulsada pel Partit Popular, desacredita tot un sistema educatiu i els seus professionals que, lluny de ser reconeguts i respectats, són perseguits i atacats amb una clara incitació a l'odi. Un professorat que, a més a més, és bàsicament el mateix que hi havia quan manava el PP, perquè, com tots sabem, es guanyen la seua plaça amb oposicions. Resulta que, després de 20 anys seleccionant treballadors per als sistemes educatius públics, el Partit Popular encara dubta de la seua professionalitat, independència, capacitat, objectivitat o compliment dels objectius curriculars dels plans d'estudis aprovats pel Ministeri, gestionat també, pel PP.

Sembla que pensar s'està posant de moda, i hi ha a qui no li agrada. El nostre sistema educatiu no és l'ideal, però com a societat hem d'exigir una formació integral de persones lliures amb curiositat, sensibilitat artística, respecte per la natura i adquisició d'un mètode per interpretar el món i viure'l amb plenitud. Aconseguir-ho, demana convidar els alumnes a pensar i a disposar d'un esperit crític. Es tracta precisament, d'habituar els alumnes a examinar, a debatre, a qüestionar, a ser respectuosos amb els altres, a entendre'ls millor, a dialogar des de la discrepància i a rebutjar la violència.

Encara que alguns s'encaboten en posar-ho en dubte, els nostres mestres i professors tenen la vocació d'aportar als alumnes eixes competències que els permeten desplegar totes les seues potencialitats. Les escoles no poden ni han de viure al marge de la realitat. Al contrari, han d'abordar-la i d'utilitzar-la com a recurs pedagògic. Fins i tot quan aquesta realitat és dura i desagradable, amb l'afany de treballar per un món millor i d'assolir els

Hem patit l'arraconament de l'assignatura de Filosofia, l'atac ferotge a l'ensenyança i dignificació del valencià, el qüestionament de l'escola pública.

valors de democràcia, solidaritat, tolerància i diàleg.

Convertir això en possible delictes és trencar un sistema de confiança, convivència i respecte. La caça de bruixes que s'ha iniciat és injusta i perillosa. En política, no tot s'hi val.

L'objectiu macabre és judicialitzar, trencar la relació entre alumnes i mestres, posar les famílies contra els docents.

Just aquells, el Partit Popular, que al llarg de molts anys, van dinamitar els fonaments de l'educació pública. Ara que s'intenta penalitzar la llibertat d'ensenyament no hem d'oblidar els anys d'escoles sense fer, els xiquets i xiquetes en barracons, les classes sense calefacció. No hem d'oblidar que mentrestant, els governants es repartien els 1.000 milions de sobrecostos per a la construcció de col·legis públics valencians, aquella la trama Ciegsa que ens va avergonyir com a territori.

Hi ha qui pretén trencar la pau social i educativa. Tenim el deure de no permetre-ho. No hem de permetre que l'objectiu polític siga l'escola. No hem de permetre que s'ataque a qui ensenya a pensar i a qüestionar. No hem de permetre que es devalue el valor social del professorat i la seua gran tasca docent. Seguim reclamant respecte a la llibertat d'ensenyament.

La societat del futur que volem és compromesa, crítica i lliure. Justament eixa que al Partit Popular tant li molesta.

MIRA QUI PARLA

text MARC ANTONI ADELL

Les acusacions d'“adoctrinament” als alumnes de secundària, per part dels seus professors, posa en evidència meridiana el subconscient del partit del govern d'en Rajoy, que “projecta” els fantasmes ideològics del franquisme, de qui n'és hereu directe.

Efectivament, ja és tindre “barra” acusar de doctrinaris als professors, per ensenyar als seus alumnes a pensar i a posicionar-se, lliurement, enfront d'esdeveniments socials i polítics, tant rellevants com lamentables per cruels i antidemocràtics, de què n'és víctima el poble de Catalunya, quan ells –els “populars”- estan per condemnar el règim dictatorial i genocida -que tingué entre els seus servidors més addictes al fundador del PP, Manuel Fraga-, una de les polítiques més abjectes fou el segrest ideològic del sistema educatiu, on la imposició de l'assignatura de la *Formación del espíritu nacional* no fou sinó la punta de l'iceberg d'una escola “intervinguda”.

Així que en això, com en tantes altres coses, els “populars”, farien bé en restar calladets.

text PATRICI GIL

Racó poètic

Tu i jo

Entre Déu i el dimoni,
nomes hi ha un pas.
Entre Déu i el dimoni,
el cel esta ras.

Entre l'aigua i el foc,
està el meu cos.
Entre l'aigua i el foc,
és el meu bosc.

Entre la claror i la tenebra,
batega el meu cor.
Entre la claror i la tenebra,
hi neix el meu amor.

Entre tu i jo,
hi ha un pas.
Entre tu i jo,
llavis i ulls, un llaç.

Entre la ira i la calma,
en soc joíós.
Entre la ira i la calma,
manques tu i les flors.

Entre Déu i el dimoni,
esta la pau.
Entre Deu i el dimoni,
descansem en pau.

Entre tu i jo,
Tenim un jaç.
Entre tu i jo,
Busca'm, em trobaràs.

CARTA A... XARO MIRALLES

textEL LECTOR

Distingida senyora,

Li ha tocat a vostè ser la primera, senyora alcaldessa. És lògic. Com a primera autoritat local li correspon el dubtós honor d'encetar aquesta sèrie de cartes que m'he proposat escriure totes les setmanes.

A l'hora de començar se'm plantegen alguns dubtes. Si parlo bé de vostè diran que sí que comencem bé, que mira com li fan la pilota a l'alcaldesa, que com es nota de quin peu coixeja aquesta publicació. Si no parlo bé de vostè, diran que aquesta revista que va tant de progressista i que li tira clarament a l'esquerra com critica els seus, que els hauria de caure la cara de vergonya.

A mi tot plegat m'és indiferent. Que diguen el que vulguen. Fins i tot penso que aquesta carta no la llegirà ni vostè, i per això escriuré el que voldré amb la tranquil·litat que els quatre que seran capaços d'arribar al final tampoc no faran massa calendari.

No li vull demanar res perquè això no és una carta als reis. Ni que asfalte aquell carrer, ni que a vore si es gasta més diners en això o en allò, ni que a vore si dona més subvencions a uns o a altres, ni res d'això. Amb la gestió de les coses de la casa gran no em posaré perquè allò és molt complicat, es mou massa paperassa i per a canviar una bombeta calen vint-i cinc informes, quaranta instàncies, dos mil certificats i el pas per comissions, reunions, plens i altres laberints de l'administració local que no soc capaç de comprendre. I no exagero.

Admiro la seua capacitat de treball, el control i coneixement que té dels diferents departaments en què s'estructura l'ajuntament. A més a més, no contenta de fer-se càrrec de l'alcaldia, va i es queda la regidoria d'urbanisme, per a mi la més complicada, embrollada, enrevessada i incomprendible de totes. De veritat, senyora Miralles, jo no sé d'on treu el temps per a tot això i encara li'n sobra per a cuinar i penjar fotos dels plats a les xarxes socials i fer punt de ganxo, llegir llibres i no sé quantes coses més.

La veig al balcó de l'ajuntament, la vespra de Sant Antoni, aguantant estoicament les lloes que li dediquen aquells que prèviament li han demanat permís per a recordar-li, any rere any, el seu lloc de naixement. Es veu que no volen que se n'oblidi, ni vostè ni ningú. I vostè sempre somrient.

La veig any rere any assistint a totes i cadascuna de les presentacions falleres que es fan i es desfan al nostre poble. Perquè no és el mateix assistir a

una perquè la seua filla és fallera, que haver d'empassar-se-les totes. Me la imagino allà, asseguda al costat del seu regidor de festes disfressat de no se què, a primera fila de l'auditori, sentint milers de discursos de mantenidors repetint les mateixes coses, suportant una eterna lletania de noms i càrrecs, sempre somrient i per a remat, l'inevitable "la senyora alcaldessa conclourà l'acte i ens dedicarà unes paraules".

La veig als plens, professora amb la seua llocada. Enèrgica, contundent. Defensant els seus arguments amb vehemència, amb convicció i, de vegades, amb ironia. I això és el que més m'agrada. Tot això ho he trobat a faltar al llarg de molts anys, en el transcurs dels quals, la figura de la primera autoritat semblava més un càrrec funcional que no polític. Una altra qüestió és si en els seus arguments tindrà raó o no, però la seua implicació és inqüestionable.

La veig pel carrer. Simpàtica, agradable, sempre amb bona cara, sempre saludant. Hi haurà qui pensarà que és vostè una estirada, que no saluda o que és una antipàtica. Normal. Els prejudicis són inevitables i cadascú veu les coses a la seua manera.

Don José Maria Febrer, primer alcalde democràtic des de la Segona República, acabava les seues intervencions amb una frase que encara podem llegir a l'olivera que hi ha davant de la porta del col·legi Marquès de Benicarló. "Pau i salut". Jo li afegeixo "i felicitat".

PS. Perdona que em comporte com un loero qualsevol. Sempre he pensat que les persones són del lloc d'on volen que les sotren. Un pardalet em va dir una vegada que el dia que es morgia (que tarde molts i molts anys, Déu ho vulga!), vostè vol que la duguen al seu poble.

EXCURSIÓ A ALBORAIA

text CFC

ALUMNES DE 4T.

El passat dimarts 8 de maig, els alumnes de 2n, 3r i 4t del col·legi Francesc Catalán vam anar d'excursió a Alboraia per visitar l'Alqueria El Machistre.

Vam sortir a les 8 del matí en autobús. En arribar ens van rebre els monitors. Primerament ens vam presentar i després vam esmorzar als parrals de l'alqueria.

A continuació va començar la visita on vam veure els animals de la granja: ovelles, cabres, burretts, oques, ànecs, gallines, paons, conills,...

Seguidament vam visitar la casa on hi havien moltes eines i mobles antics. En una de les habitacions estava el museu de l'orxata i allí ens van explicar com es feia l'orxata, des de que es plante la xufa fins que s'obté l'orxata per a veure.

Després de visitar totes les sales vam passar a un patí on vam fer la massa dels fartons i cadascú va fer-se'n un.

A l'una vam tornar als parrals per dinar. Després van els monitors van organitzar diferents jocs i mentre uns jugaven per grupets anàvem a plantar una xufa en un cossiet amb terra i que després ens endúiem.

Finalment vam degustar per berenar una orxata amb fartons i després de cantar unes cançons de comiat vam anar a l'autobús per tornar a l'escola, on vam arribar a les 5,30.

ORDES BENICARLANDES CULTES!

textSOFIA URC

Per si algú no se n'havia adonat, això és *Bló City. Carxofa land*. Una vila internacional com no n'hi ha. Un poble que s'esforça per mantenir-se flamant cada dia. Net, alegre, organitzat, unit amb més o menys hipocresia, però, sobretot, actiu. Al poble, sempre passen coses: festes, actes culturals, esportius...

Els emplaçaments on es convoquen els esdeveniments són canviants, però, els moviments de població que provoquen tenen el mateix procediment. Després de la difusió, moltes vegades és el propi ADN tradicional que remou la crida en la gent, la gent s'organitza i, poc abans de l'hora convinguda, segons l'aforament, comença la sortida.

Sempre he pensat que deu ser especial tenir la possibilitat de volar per gaudir de la visió aèria d'alguns moments. Deu ser espectacular veure com, en un moment determinat, des de diferents llocs del poble, van sortint de les seues cases persones que es desplacen cap al mateix lloc. En un principi sembla indiferent el seu avançar, però, a mesura que s'apropen al lloc de convocatòria, el riu de gent és evident, i la congregació, també.

Té allò èpic de les ordes que es congreguen en les obres literàries. Ordes que, cada cop més, es mouen per la cultura. Un nou moviment de masses està esdevenint crida comarcal. Últimament, la benicarlandia més culta es congrega ufana i galant de manera sorprenentment habitual.

Des de tots els barris se'ls veu acudir a les antigues oficines de la fàbrica tèxtil o a qualsevol lloc on s'aulore cultura. Ara, van al treato, la fira o la presentació de torn.

Ordes de benicarlandes i benicarlandos cultes es desplacen per ampliar el seu bagatge i prestigi social. El «Treato de primavera», conegut, abans que començara la campanya electoral, com «treato polític», demana una intervenció. O ampliem l'aforament amb noves instal·lacions, o deixem de promoure la cultura.

Les dues opcions demanen determinació. Opten vostés pel que vulguen; ampliar l'espai per a que les ordes que omplen els actes d'expressió dramàtica, musical, artística tinguen totes cabuda o no opostar per res d'això i conformar-se amb l'auditori de presentacions de floreros i sainets: barem del nivell.

MOLTES EMOCIONS

text VICENT T. PERIS foto VICENT FERRER

No sé si diumenge passat va ser l'últim dia que vaig anar a vore el Benicarló com a corresponsal d'aquesta empresa. Es veu que la meua fama de reporter intrèpid i punyent ha depassat ja les fronteres de La Veu i a hores d'ara em surten les ofertes per les orelles. Sense anar més lluny, Daiana, tarotista del amor, m'ha proposat que li faça les guàrdies els dilluns al matí, que és quan més meneo hi ha, perquè se n'ha adonat de les meues dots per a escriure sobre temes eròtico-festius i diu que els primers mesos hauria de pagar-li jo (preu d'amic, clar) però que a la llarga em podria sortir un reportatge magnífic sobre diverses filies que detecta en les trucades i que segur que guanyaria molts de diners. Gran oferta, sense dubte. També m'ha dit Margot que hi ha una vacant de palanganero a casa seua i aquesta faena sí que seria cobrant, que ella m'ho pagaria tot en carn. Que què? O el senyor director general de La Veu s'espavila i em permet que escriga sense haver-li de pagar (ai, ja ho he dit!) o definitivament, me'n vaig.

Diumenge passat el CD Benicarló va jugar l'últim partit de la temporada a casa. El matx es va disputar contra el Bétera, que quan va sortir al terreny de joc ja era equip de primera regional i, per tant, com nosaltres, no es jugava res. Reconec que la setmana passada vaig tractar de crear falses expectatives en els lectors dient que encara es podien salvar, però no va ser aquesta més que una tàctica per animar la gent a pujar al camp. Si de cas algú es jugava alguna cosa era el Benicarló. Sí, l'equip del nostre poble es jugava l'honra de quedar per davant del San Jorge, rival comarcal que ens va humiliar a casa en la primera volta i a qui li la vam poder tornar en la visita. Només entrar vaig mirar les grades de lateral i sí, allí estava ell, l'excalcalde de San Jorge; dic ai ai ai si patirem.

El dia, malgrat l'escassa assistència de públic, endèmica ja, prometia moltes emocions (en el sentit més noble de la paraula) perquè sabia que es retirava Víctor Esbrí, el nostre capità. Víctor Esbrí i Àlex Ferrer han sigut els únics jugadors que han acompanyat l'equip en estes darreres temporades en totes les seues calamitats i alegries; tots dos s'han quedat a casa independentment de si jugàrem a preferent o a primera regional i no han escoltat mai cants de sirena d'equipets de pobles que ara estan a segona regional o que directament han desaparegut.

El partit no va començar bé. De fet, a la mitja part ja perdíem per 0 gols a 2. Falta de tensió potser, molts titulars a la banqueta també pot ser. Malgrat tot, l'àrbitre i el linier de tribuna van ignorar un gol del Benicarló que va entrar mig metre dins la ratlla de porteria i que no van

saber o voler vore. El porter del Bétera em va reconèixer en exclusiva per a La Veu que la pilota sí que havia entrat. Coses del futbol de pobres.

A la segona part va canviar tot. N'haguérem pogut fer més de mitja dotzena però al final ens vam haver d'aconformar amb un empat honrós que a hores d'ara ens permet estar un punt per sobre del San Jorge i mantindre l'interés del campionat fins a l'última jornada.

El darrer quart d'hora, Víctor Esbrí, esperonat amb entusiasme per una colla d'amics que anaven amb samarreta roja i li havien fet una pancarta i per la gent del Gol Roig, es va posar de davant centre com un Alexanco qualsevol. Llàstima, no va poder ser.

Acabat el partit, emotiu homenatge al capità amb tots els jugadors amb el número 5 del Benicarló Base Futbol. Plaques, plors, parlaments i molta, molta alegria.

Acabarem la temporada al camp de l'Almenara i ens aniria bé guanyar. Trobo.

No vull acabar sense felicitar el Vinaròs CF que diumenge que ve pot convertir-se en nou equip de primera regional i jugar així un nou derbi contra el nostre filial.

LA PENYA LA PINYA ORGANITZA
LA MARXA CANINA PER L'ADOPCIÓ

Després de l'èxit de la primera marxa del 2017, volem promoure un any més l'adopció i al mateix temps recaudar fons econòmics per a l'agrupació de voluntaris que formen el Refugi Soscan de Benicarló. L'objectiu principal és ajudar-los en aquesta important tasca que realitzen dia a dia amb gossos que han estat abandonats. L'acte consistirà en recórrer el poble a peu durant el matí del diumenge 27 de maig acompanyats pels nostres amics de quatre potes.

TROFEU SANT PASQUAL

text i foto CNB

Dissabte 12 de Maig, a la piscina de Vila real, va tindre lloc el tradicional trofeu Sant Pasqual. L'equip del CNB, dirigit per Myriam Martínez i que va tindre com a col·laborador a Adrian Adell, va presentar 20 nedadors: Maria Garcia, Blanca Pérez, Marina Segura, Clara Salvador, Júlia Barrachina, Sara Troncho, Miguel Piñana, Dylan Villanueva, Hèctor Castillo, Albert Astor, Alberto Añó, Sergi Saura, Raul Carbó, Óscar Garcia, David Garcia, Alejandra Oroian, Joana Bel, Maria Verge, Alicia Harris i Diego Pérez.

Els benicarlandos aconseguiren 11 pòdiums i moltes millores de marques personals.

En categoria absoluta:

Júlia Barrachina va guanyar els 100 lliures, amb 1.00.31 M i els 200 estils, amb 2.29.97 M, que és nou rècord històric del CNB i va ser plata, als 50 lliures, amb 28.15 M, prova on també va batre el rècord del CNB.

Sergi Saura va aconseguir l'or als 50 lliures, amb 24.90 M.

Miguel Piñana va ser plata als 50 esquena, amb 29.07 M.

En categoria infantil:

David Garcia va guanyar els 200 lliures, amb 2.08.79 M i va ser tercer als 200 estils, amb 2.26.21 M i als 400 lliures, amb 4.34.65 M.

Hèctor Castillo va fer plata als 50 papallona, amb 32.80 M.

Óscar Garcia va ser bronze als 50 esquena, amb 30.97 M i als 100 esquena, amb 1.07.08 M.

JORNADES DE NATACIÓ ESCOLAR A LA PISCINA MUNICIPAL

text i foto CNB

Diumenge 13 de Maig, a la piscina municipal de Benicarló, va tindre lloc la jornada de natació escolar programada per al mes de Maig.

Aquesta és la segona de les que s'han preparat enguany, la primera de les quals es va fer el passat 22 d'abril.

Organitzades per l'Ajuntament de Benicarló, amb la col·laboració del Club Natació Benicarló i de la piscina

municipal, es fan dintre de l'àmbit dels Jocs Esportius de la Comunitat Valenciana. La sessió d'aquest cap de setmana, va estar centrada en els xiquets d'edat prebenjamí i va estar planificada i dirigida per l'entrenadora del Club Natació Benicarló, Lucia Vicente, amb la col·laboració de Carla Cornelles. Va reunir uns 40 nedadors, la major part del Club Natació Benicarló.

L'activitat, seguint la línia marcada amb l'anterior sessió, va estar totalment enfocada al foment dels aspectes lúdics de la natació, sense cap objectiu competitiu.

VÍCTOR ESBRI PENJA LES BOTES

text REDACCIÓ foto MARCO & DOLO

Diumenge passat Víctor Esbrí es va acomiadar de l'afició del Benicarló. Adjuntem les paraules que se li van dedicar en el transcurs del merescut homenatge que se li va retre en acabar el partit.

Després de defensar la samarreta del nostre club durant 23 anys, 14 d'ells en el primer equip del CD Benicarló, el nostre gran capità Víctor Esbrí penja avui les botes.

Es fa difícil resumir en poques paraules tota una vida dedicada al futbol Benicarlondo. Per a tots nosaltres és un moment de tristesa però alhora d'alegria i satisfacció. De tristesa per perdre un referent esportiu i humà, tant dins com fora del terreny de joc i d'alegria perquè sempre podrem dir que un dia vam tenir el privilegi de gaudir d'un jugador únic.

Víctor és un exemple de lluita, de treball, de compromís, però sobretot és un exemple d'esportivitat. Grandíssim jugador al camp i millor persona fora d'ell, Víctor és, sens dubte, el millor referent per a tots els nostres jugadors de l'escola que avui, representats pels respectius capitans dels nostres vint equips, li mostren el seu petit i sentit homenatge.

En el cas de Víctor es fa bona la dita de: "Hi ha homes que lluiten un dia i són bons, n'hi ha que lluiten molts dies i són molt bons, n'hi ha que lluiten per anys i són millors, però hi ha els que lluiten tota la vida. Aquests són els imprescindibles". Igual que molts dels seus companys que avui l'acompanyen, les estadístiques pel que fa a anys de pertinença al club són demolidores -23- anys, i parlen per si soles de la passió i l'entrega de Víctor a aquest escut i aquesta samarreta durant tota la seva carrera esportiva.

Aquesta és una dada que, de vegades, costa valorar i que volem destacar i agrair. De fet, Víctor només ha vestit la samarreta roja del Benicarló, important detall que ja supera els números per a entrar en el terreny dels sentiments.

Acomiadem com es mereix al nostre gran capità, des d'aquests moments Víctor passa a ser ja un ídol més en la nostra llegenda del CD Benicarló que aviat serà centenària.

